

Fig. 1. Maaløv. Ydre, set fra Syd.

MAALØV KIRKE

SMØRUM HERRED

Kirken, der ifølge Traditionen var viet til *S. Ib*, og som tidligere laa i Ølstykke Herred, er *Anneks* til Ballerup. Muligvis har dette allerede været Tilfældet i Middelalderen¹, og efter Reformationen hørte begge Kirker under Københavns Len². Hele Maaløv By tilhørte i 1300'rne Erik Nielsen til Hørsholm, hvis Hustru var af Hvideslægten; han skænkede den til det af ham stiftede *S. Nicolai* Alter i Roskilde Domkirke³, men hvorvidt Kirken har været indbefattet i denne Gave, vides ikke⁴. Kaldsretten overgik sammen med Ballerup Kirke 1678 til Yincenz Joachim von Hahn til Hjortespring, »saa- som Maaløv Kirke altid haver været et Annex til forskrevne Ballerup Kirke«⁵, mens Kirketienden, der mod Sædvane ikke samtidig var overdraget, 1686 erhvervedes af Admiral Christian Bjelke til Edelgave⁶. Sammen med Hjortespring og Hovedkirken overtog Staten Kirken 1738. Herfra overgik den til Selveje 1. Oktober 1934.

S. Ibs Kilde i Maaløv betragtedes tidligere som Lægedomskilde⁷.

Kirken ligger paa en Udløber af den store Bakkeknude Nord for Byen, i dennes nordre Udkant. Den oprindelig meget lille Kirkegaard, der falder ret stærkt, delvis i Terrasser mod Syd, Vest og Nord, er udvidet med en Strimmel langs Kirkebakkens Fod og i nyeste Tid med en lille Annekskirkegaard mod Øst. De indvendig jorddækkede Mure er moderne, af Munkesten og Granit, med ny-gotiske Laager i Sydvest og Nordøst.

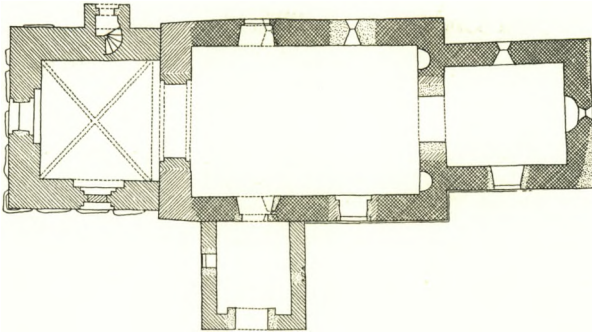

Fig. 2. Maaløv. Plan. 1:300. Maalt af C. G. S. 1936. (EL. M. 1943).

Bygningen bestaar af romansk Kor og Skib samt to sengotiske Tilbygninger, Vaabenhus i Syd og Taarn i Vest. Orienteringen har svag, sydlig Afvigelse.

De romanske Bygningsafsnit er over en Skraakantsokkel, som kun er kendelig omkring Skibets Sydøsthjørne og paa de tilstødende Langmure, opført af ret store, kløvede *Kampesten*, med Hjørnekvadre af *Faksekalk* og *Fraadsten* og Enkeltheder af *Kridtsten*. Bag Vaabenhuset staar Muren med et tykt, groft Pudslag, tilsyneladende uden Kvaderriller i den underliggende Fugemørtel; saadanne ses derimod paa Vestsiden af Triumfgavlen, den eneste bevarede romanske Taggavl. Det i Forhold til Skibet ret lave Kor har to oprindelige, genaabnede Vinduer, i Øst et ret lille (90 x 50 cm), anbragt midt i Østvæggens Alterniche, i Nord et større (100x60 cm), noget udvidet i Lysningen; begge Vinduer sidder o. 1,85 m over Terræn. Skibet, hvis Murhøjde over Sokkelen er o. 5 m, maa oprindeligt have haft to Vinduer i hver Langmur, men kun de vestre er bevarede, Sydvinduet som indvendig Blænding, Nordvinduet genaabnet; det sidste maaler udvendig o. 105 x 53 cm, indvendig 124x73 cm og i Lysningen o. 66x21 cm; begge Vinduer sidder o. 2,95 m over Terræn. Af Dørene er den nordre bevaret, blændet med en tynd Mur i Karmanslaget, der under den runde Bane har profilerede, omkringløbende Kragbaand; de indvendige, smige Karme afsluttes nu med en Fladbue; Syddøren er udvidet.

I det *Indre* har Korets Østvæg en ligeledes genaabnet, slank, apsideagtig Alterniche, hvis Højde er 3,06 m (Saalen ligger o. 53 cm over nuværende Gulv). Af den runde Korbue er kun Bueslagets øverste Trediedel romansk. Mod Skibet flankeres Buen af rundbuede, i Plan halvcirkulære Sidealternicher; den søndre maaler 1,80 m i Højden, den nordre 1,87 m (begges Saal ligger o. 80 cm over nuværende Gulv).

Ændringer og Tilføjelser. En i gotisk Tid foretaget Ommuring af Skibets Vestgavl og -hjørner er muligvis foraarsaget af, at de romanske Langmure

har været stærkt ude af Lod, i hvert Tilfælde er de ommurede Partier i Syd og Nord ude af Flugt med disse. Samtidig med Ommuringen, antagelig fra o. 1500 (sml. Kalkmalerier) var sikkert Skibets to nu nedtagne, enkle †*Krydshvælv* med Helstens Gjord- og Skjoldbuer, retkantede Halvstens Ribber og Halvstens falsede Vægpillen samt den spidse, i Bueslaget falsede Triumfbue. Fra samme Tid er sikkert ogsaa Skibets spidsbuede, falsede Sydvindue, i hvis Lysning der er borthugget mindst een Fals, og hvis yderste Fals nu er udfyldt med Murværk af smaa Sten. I Modsætning til Skibet synes Koret altid at have haft fladt Loft.

Vaabenhuset foran Syddøren er af Munkesten i Munkeskifte og muligvis samtidigt med Overhvælvningen, idet der i dets Mure er anvendt den samme meget store Stentype som i Sydvinduet. I de lave Flankemure, hvoraf den østre har en Halvsten bred, tilmuret Lyssprække, er der et Savskifte under den to Skifter høje Falsgesims. Gavlen har fem spidsbuede Højblændinger under samme Antal Kamtakker.

Taarnet, vel fra o. 1500, er over en Syld af meget store, rejste Sten opført af Munkesten i Munkeskifte. Taarnrummet, der aabner sig mod Skibet med en spidsbuet, falset Arkade, har i Syd og Vest spidsbuede Vægblændinger med Murbænke, hver omsluttende et spidsbuet, falset Vindue, det søndre tilmuret med Munkesten, forneden i Sildebensmønster, det vestre noget udvidet i Lysningen. Rummet dækkes af et simpelt, gotisk Krydshvælv med Skjoldbue i Øst; Oversiden er utilgængelig. Det samtidige Trappehus i Nord har fladbuet, noget forhøjet Underdør i oprindeligt, spidsbuet Spejl, Trappe med rund Spindel af Formsten, Loft af fladbuede, udkragede Binderstik og fladbuet Overdør. Mellemstokværket har i Syd en fladbuet Lysaabning, indvendig i spidsbuet Spejl; en nyere Dør fører ind til Skibets Loft. Klokestokværket har til hver Side et Par tæt sammenstillede, spidsbuede, falsede Glamhuller. Hver af de syv takkede Gavle har syv Høj blændinger, hvoraf den midterste er tvillingdelt med en Halvstensstav og de øvrige med Hængestave over hjørnebrudte Konsoller; den yderste Blænding til hver Side er vandret afdækket, den følgende har Spærstik og de øvrige Trappestik. Tagværket er nyt, af Fyr, med enkelte gamle Egespær anvendt som Hanebaand.

Korets Sydvindue er fra 1637, og Skibets tilsvarende, 1938 omdannede Nordvindue var fra 1739 (Rgsk.); 1737 blev Korets Østmur opmuret af nyt (Rgsk.). Sandsynligvis fra 1700'rne er det blybundne Vinduesglas, som fandtes ved Genaabningen af Korets Nordvindue.

1937 skete der under Indlægning af Varmeværk en partiel Nedstyrtning af Skibets Hvælv. Herved fremkom værdifulde Kalkmalerier, og da Hvælvene ydermere havde presset Langmurene stærkt ud af Lod, blev de helt nedtaget 1938. Ved den paafølgende Restaurering 1938—39 (Arkitekt: I. Magdahl

Fig. 3. Maaløv. Indre, set mod Øst.

Nielsen) fik baade Koret, der da havde et lavtsiddende Liste-Kassetteloft, og Skibet Bjælkelofter af Eg. Den romanske Triumfbue, hvis Buetop (sml. S. 624) fandtes bevaret over den spidse, gotiske Bue, blev genfremstillet ligesom Skibets østre Nordvindue; den flere Gange omdannede Syddør blev udvidet tillige med Vaabenhusets Dør.

De romanske Bygningsdele staar mørkt rødkalkede, sikkert efter gammel Hævd, og med hvidkalket Falsgesims af smaa Sten, Yaabenhus og Taarn med blanke Mure. Tagværkerne er alle nye og hængt med Vingetegl, Taarnets dog med Skifer.

1744 blev Korets Loft malet blaat og »deri gjort Skyer og Stjerner« af Hans Nielsen af Gandløse (Rgsk.); Rester af Bemaling saas endnu 1938.

KALKMALERIER

I Kirken findes værdifulde Kalkmalerier, dels fra romansk Tid, 1200—25, dels fra gotisk Tid, o. 1450, tidligere dækket af de nu nedtagne Hvælv, der ogsaa har været dekorerede.

De romanske Kalkmalerier, af Hjørlande-Mesteren, findes bevaret dels i Korbuen, dels paa Triumfmurens Vestside og i dennes to Sidealternicher, samt endelig paa Skibets Nordvæg. Madonnamaleriet i den nordre Niche fremdroges 1922 og restaureredes 1929⁸; ved samme Lejlighed fjernedes Til-muringen i den søndre Niche; men her blev den atter opsat, da man fandt, at Bispefiguren var for stærkt medtaget til at kunne restaureres. Ved Hoved-istandsættelsen 1938—39 blev dette Billede dog atter blottet og istandsat sammen med Kirkens øvrige Malerier⁹.

Øverst paa *Korbuens* Underflade, der kantes af perspektiviske Siksakbaand, ses øvre Halvdel af de to gammeltestamentlige Konger, David og Salomon (Fig. 4), langskæggede, med smaa Jødehatte og i Haanden Scepter og Rigs-æble, Navnene angivet med Majuskler. De to Billedfelter støder sammen i Buens Issepunkt, hvor der mod Sædvane ikke har været en Medaillon. Fra Hoftehøjde og nedefter er Billederne ødelagt ved Vangernes Borthugning i sengotisk Tid (S. 623). Paa Grund af Korbuens Lidenhed er det dog sand-synligst at antage, at der ikke har været flere Figurer end de to Konger.

I *Sidealternicherne* er der Halvfigurer af Maria med Barnet til Nord (Fig. 6) og en frontal Bispehelgen (maaske S. Nicolaus af Bari) i Syd, begge over en perspektivisk Mæanderbort, under hvilken der er malet en Draperideko-ration. Langs Buens Forkant løber et geometrisk Mønster med Ruder og T-Figurer, bl. a. kendt fra Tveje-Merløse (Holbæk Amt).

Foroven paa *Triumfvæggen* findes tre Kompositioner uden Afgrænsning: midt over Korbuen Kristus tronende paa Regnbuen (Fig. 5), med Bogen støttet mod venstre Knæ og højre Haand løftet foran Brystet til Velsignelse. Regnbuen hviler paa en Bladbort, der indrammer Korbuen. Kristus flankeres af Maria (i Nord) og Johannes (i Syd), begge Figurer ret ødelagte. Over nordre Alterniche ses Kristus paa Korset; to meget ødelagte Figurer ved Siden fore-stiller vistnok Longinus og Stefaton; temmelig velbevaret er derimod Ecclesia (»Kirken«) med Krone og i Haanden en Kalk, som opfanger Blodet fra Kristi Sidevunde. Over søndre Alterniche Opstandelsen, Kristus med Sejrsfane staaende i sin Kiste mellem to Skikkelser med Glorie (Apostle?); ogsaa denne Fremstilling er meget ufuldstændigt bevaret. — Af en Billedserie paa nedre Del af Triumfvæggen er kun bevaret Rester af Stukglorier.

Nordvæggens to Billedserier er adskilt af en rødbrun Stribe i Højde med Vinduernes Underkant og foroven og forneden begrænset af en Mæanderfrise; i den øverste Frise er der kvadratiske Felter med Brystbilleder af hellige Figurer, der bærer Huer kantede med forgyldte Reliefborter; under den ne-derste har der sikkert været en Draperidekoration. Af den nedre Serie er kun usammenhængende Stykker bevaret: nærmest Døren Abraham med de salige Sjæle i Skødet; han har været flankeret af musicerende Engle, af hvilke kun

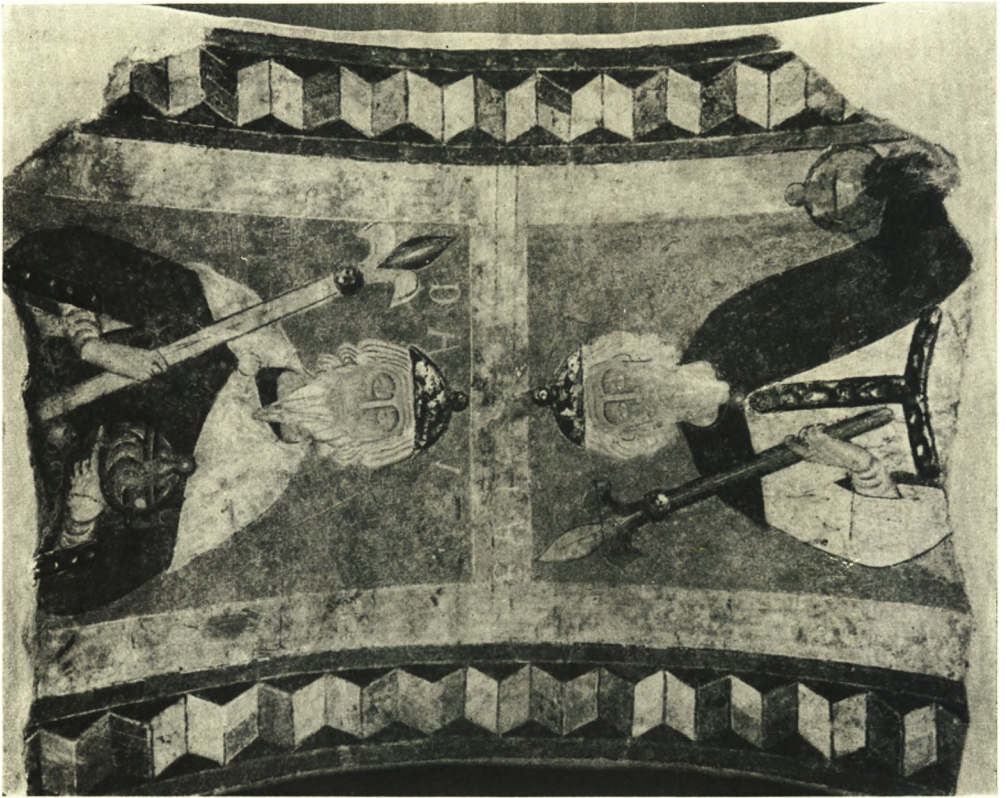

Fig. 4. Maaløv. Romanske Kalkmalerier paa Triumfbuens Underside (S. 624).

Konturerne af den ene er bevaret; Øst herfor en kronet Kvindeskikkelse adskilt fra Engelen ved en taarnlignende Bygning med Gavl. Helt mod Øst et Fragment, der synes at vise Kristus med udbredte Arme ved Siden af sit Kors samt en anden Figur. Noget mere er bevaret af den øvre Serie: mellem de to Vinduer føres Kristus bort fra Pilatus, som vasker sine Hænder; Øst for Østvinduet ses Judaskysset og længst mod Øst en Soldat med Lanse og rundt Skjold. I det bevarede romanske Vindue findes et Ornament med afvekslende Ringe og kantstillede Kvadrater.

Malingen ligger paa et overordentlig fint glittet Pudslag uden Hvidtning; den underliggende Grovpuds er som vanlig pikhugget. Glorierne er modelleret i Relief og forgyldte ligesom Dragtbræmmer, Kroner og andre Enkeltheder som Skaalen under Pilatus' Hænder, Ecclesias Kalk, Bispestaven i søndre Alterniche etc. I ingen anden dansk Kirke er der anvendt saa meget Relief og Forgyltning i Malerierne. Baggrundene er blaa, i Korbuen med grønne Randstriber; den blaa Farve er lagt paa en Undermaling af graasort. I Dragterne er grønt, blaat, rødbrunt og hvidt anvendt bl. a. med en kraftig Zinnober til Bræmmer. Skitsekonturerne har været rødbrune, Færdigkonturerne

hvide. Karnationen er malet med Okker tilsat Hvidtekalk, Højlysene er lagt paa med Hvidtekalk.

De gotiske Malerier, af Issef jordsmesteren, fandtes paa alle Skibets fire Vægge, delvis oven paa de romanske Malerier; de blev derfor fjernet undtagen en Korsfæstelsesgruppe (kun den gode Røver fragmentarisk bevaret) og herover to Felter med Judaskysset (Malkus segner om ved Kristi Fødder) og Apostlene sovende i Gethsemane Have, omtrent midt paa Sydvæggen. Billederne indrammes af de for Maleren karakteristiske dobbelte Siksakbaand og skablonagtige Firblade i rudestillede Firkanter. Bundene er overstrøet med Stjerner. I det romanske Sydvindue er der spinkle, rødmaledede Ranker.

Iøvrigt fjernedes eller overkalkedes følgende †*Kalkmalerier*. Nordvæggen: S. Jørgens Kamp med Dragen, Erasmi Martyrium, Lykkehjulet, Djævel med Bog. Vestvæggen: Ræven og Gaasen, Syndefaldet(?). Triumfvæggen: de hellige tre Konger(?), ubestemmelig Figur, Siksakfrise i graat og sort.

Ogsaa de sengotiske †Hvælv har været dekoreret med Kalkmalerier. 1701 blev Altertavlen . . . »tilligemed neden under Hvælvvingerne over den ganske Kirke . . . med Reparation og Maling stafieret«. 1744 blev »en Del af den gamle Maling« paa Kirkens Mure og Hvælv udbedret og »en Del ganske af ny opmålet tilligemed de 3 Marter Skilderier over Korbuen samt en Del bibelske Sprog alt ført i fuldkommen Stand af Maler Hans Nielsen, Gandløse« (Rgsk.). Af de »nye« Malinger fandt man ved sidste Restaurering noget Rokokobladslyng ved Skibets Østvinduer bevaret, nu fjernet. 1744 malede Hans Nielsen ogsaa et Gardin med Limfarve paa Væggen i Koret (Rgsk.).

INVENTAR

†*Sidealter*. Foran den sydøstlige Niche iagttoges 1938 en sammenhængende Murklump af Kamp og Kridt, der sidst havde tjent som Fundament for Hvælvingspillen.

Alterbordet er moderne, af Eg. Som Alterprydelse tjener et samtidigt, forgyldt Trækors paa et Postament med Matth. 11,28 i Versaler (sml. Fig. 3).

Den tidligere *Altertavle*, et Maleri, Kristus i Gethsemane, signeret: C. Schleisner 1863, i samtidig Ramme, hænger nu i Taarnrummet.

†*Altertavle*. Af Katekismustype, i hvis Felter »er malet Fadervor, en Troesartikel, Alterets Sakramenter og de ti Bud, deels i Latinsk, deels i dansk Sprog« (Synsprotokol); derover stod Frederik 4.s og Christian 6.s Spejlmonogrammer (Præsteindberetning 1758). Den blev anstrøget og malet 1683 og 1701 og renoveret 1744 »med ægte Guld og fine Farver, de to kgl. Navne med Krone og Ridderorden forgyldt« af Hans Nielsen fra Gandløse (Rgsk.).

E. L. 1942

Fig. 5. Maaløv. Kristus. Romansk Kalkmaleri paa Triumfvæggens Vestsider (S. 624).

E. Kothe 1929

Fig. 6. Maaløv. Maria. Romansk Kalkmaleri i nordre Sidealterniche (S. 624).

†*Alterklæder*. 1) Vist fra 1649, omtalt 1761 som gammelt og forfaldent, af rødt Fløjl med røde Frynser om. 2) 1730, af karmoisinrødt Plyds, kantet med Sølvgalloner og med Kongens Navn, Krone og Aarstallet 1730. 3) 1773, svarende til foregaaende, men af trykt Plyds (Rgsk.).

Altersølv. *Kalk*, stemplet med Københavns Byvaaben 1832, 25 cm høj, med drevne Akantusbladrækker paa Fod, Skaft og Bæger; dette bærer desuden Frederik 6.s graverede Navnetræk med Krone og Aarstallet 1831; Mestermærke for P. R. Eggensen (Olrik 429). 1676 anskaffedes en forgyldt - *Kalk* og †*Disk*, der vejede 30 Lod (Rgsk.) og bar Aarstallet 1677 og GPS [Kirkeværgen Gregers Pedersen] (Præsteindb. 1758). Glat *Disk* med graveret Kursiv: »Maaløv Kirke 1831« og samme Stempler som Kalken. *Oblatæske*, stemplet med Københavns Byvaaben 1750, lille, trind, med Frederik 5.s Spejlmonogram og under Bunden indprikket: 11 L 1 Q; Mestermærke for Christopher Jonsen, København (Olrik 81).

Alterstager fra o. 1550—75, 36—37 cm høje, paa tre Fødder, med usædvanlig slankt Cylinderskaft, der paa Midten har en gnidret profileret Ring; de store Fod- og Lyseskaale har svulmende Renaissanceprofiler.

†*Messehageler*. 1) 1730, af karmoisinrødt Fløjl med Kors og Kanter af Sølv-

galloner. 2) Nævnt 1761 (maaske fra 1644) som gammel og ubrugelig, af Fløj med Kors af Guldgalloner, »hvoraf kan gøres et Kristentøj [Daabsklædning], om den dertil er tjenlig, til fattige Børn« (Rgsk.).

†*Alterskranke*. 1729 anskaffedes et Jernværk til Alterfoden med loddede Knapper (Rgsk.).

Døbefont, romansk, af Granit, Roskildetype¹⁰, 80 cm i Tvm. og uden Afløb. Skaftvulsten bærer Spor af gul, Foden af rød Farve, maaske stammende fra 1744, da Hans Nielsen fra Gandløse marmorerede den (Rgsk.). 1902 var den lysebrun. Indtil 1729 stod den i Taarnrummet (Rgsk.). Højde 75 cm.

Daabsfade. 1) Anskaffet 1620 (Rgsk.), af Tin, glat, 68,5 cm i Tvm. og stemplet med en kronet Rose. Iflg. Rgsk. vejede det 1¹/₂ Lispund 6¹/₂ Pund. 2) Slutningen af 1600'rne, af Messing, glat, 32 cm i Tvm.

Daabskande af Tin med Hank af sammensnoede Slinger og Kirkens Navn, Frederik 6.s Navnetræk og Aarstallet 1829 graveret paa Siden.

Prædikestol (Fig. 7) i Renaissance, fra o. 1600—25, fra samme Værksted som Ballerup (S. 614) og nøje svarende til Viksø (Ølstykke Hrd., Frederiksborg A.). De fire Fag indeholder smalle, rundbuede Portalfelter med Listekapitæler og Fladsnit i det omløbende Rammeværk; paa Hjørnerne staar Hermer uden Attributter, skiftevis Mand og Kvinde, paa hvis Skafter hænger store Frugtbundter. Paa Frisens Hjørner sidder Krumknægte med Englehoved over Tandsnit, og Postamentfremspringene har Kasetteværk om en Cirkel med fremspringende, »hætteklædte« Hoveder (Fig. 8); de smaa Hængestykker har Kasetteværk. Trappe og Stolpe udførtes 1750 af Jens Christensen fra Farum (Rgsk.). Himmelen, der er samtidig med Stolen, er enkel, sekssidet, med Volutslyng paa Frisen og Englehoveder paa dennes Hjørner; Undersiden deles af Lister, der udgaar fra et sekssidet Midtfelt.

Portalfelterne indeholder naive Malerier af Evangelisterne og deres Tegn, udført af Hans Nielsen fra Gandløse, der 1744 stafferede Stolen »med sin Trone, Rygpanel, Trappelæn samt dens Portal« med ægte Guld (Rgsk.). Stolen staar nu i rensset Eg med Forgyltning. Himmelens Underside er blaa med paasatte Stjerner og i Midtfeltet en malet Due, ligeledes fra 1744 (Rgsk.).

Stolestaderne er nye. 1647 anskaffedes tre †Stole nede i Kirken og en lang †Stol af Panelværk i Taarnet ved Fonten, og 1739 gjorde Nikolaj Albretsen og Jens Christensen to nye †Stole med Døre under Taarnet, som Fonten har staaet (Rgsk.).

†*Skriftestol* af Panelværk anskaffedes 1647 og maledes 1744 med marmorerede Fyldinger af Hans Nielsen fra Gandløse, der samme Aar stafferede en †Degnestol og en †Familiestol i Koret. En Stol, »som Kvinderne sidder i med Børn, som døbes«, anskaffedes 1647; den var af Panel og stod i Koret (Rgsk.).

Klokker. 1) 1631, støbt af Felix Fuchs. Versaler mellem Akantusbladrække

Fig. 7. Maalov. Prædikestol
(S. 628).

Fig. 8. Maalov. Detail fra Prædikestol
(S. 628).

og Bort af krydsende Rundbuer: »Soli Deo gloria, a. Ano 1631. Aus dem Feuer flos ic Felix Fuchs gos mich«. Tvm. 85 cm.

2) Omstøbt 1886. »Med gammel Indskrift i Støbning ny, jeg ringer Guds Fred over Land og By«. Paa Siden staar Aarstallet 1886 over Christian 9.s kronede Navnetræk samt gentaget fra den gamle †Klokke: »Jehova dirige cor [afbildet som et Hjerte] meum« (»Herre, styr mit Hjerte« — sml. Rundetaarn), Guds Navn med hebraiske Bogstaver. Denne †Klokke, der var støbt 1633 af Felix Fuchs, bar Versaler over en Blomsterkrans: »Aus den Feier bin ich geflossen, Felix Fuchs hat mich gegossen 1633« samt Christian 4.s Navnetræk omgivet af en Blomsterkrans. Klokkestøberen fik 322½ Sletdaler for at støbe Klokken, dels af sit eget Metal, dels af en gammel Klokke (Rgsk.).

Klokkestol af Eg med indskaaret: »Anno GPS 1666« (sml. Kalk S. 627).

†*Solur* 1666 af Eg og anbragt paa en Stolpe foran Kirkedøren (Rgsk.).

GRAVMINDER

Gravsten. 1) (Fig. 9). O. 1564. »Her liger begrafven Dochter Christens Dæter (!) som døde Anno 1564 den 4. Dag Decembris hves Siel Gud haver«. Indskriften er suppleret efter Præsteindberetning 1758. Gotlandsk Kalksten, kun 56 x 41 cm, med næsten ulæselige, fordybede Versaler. Skrifttavlen er

E. M. 1943

Fig. 9. Maaløv. Gravsten o. 1564 (S. 629).

ophængt i en fladrundbuet Portal, hvis Bue har Kvadre, der forlænger sig perspektivisk ind i Nichefeltet, medens de prikhuggede, joniske Pilastre er delt af smalle Tværbaand; i Postamenterne Rosetter. Under Tavlen er der et forsænket, groft prikhugget Felt med Kranie og Timeglas. Københavnsk eller skaansk Arbejde. I Skibets Gulv.

2) 1600'rne. »Ellen Oles som liger her begravet. Gud gieve hinde en glelig Opstandelse«. Ølandsk Kalksten, 85 x 29 cm, med fordybede Versaler. I Skibets Gulv.

3) O. 1688. Thomas Bendtzøn, som boede og døde i Maaløv 19. Sept. 1688, 77 Aar gl., og Hustru Karen Christens Daatter, død 13. Febr. 1673, 78 Aar gl. Stenen er lagt af deres Søn Bendt Thomissøn. Gotlandsk Kalksten, 208 x 50 cm, med fordybede Versaler og religiøs Randskrift. I Hjørnerne Solsikke, Rose, Tulipan og Paaskelillie, over Indskriften Jesumonogram. Op ad Vaabenhusets Østvæg.

†*Begravelse*. 1664 opfyldtes en muret »Hvælving« i Kirken (Rgsk.).

Romansk *Grav* (?). Iflg. mundtlig Meddelelse 1902 fra Stedets Lærer stødte man under Gravning ved Korets Nordside »for nogle Aar siden« paa en af Tegl muret Grav, der, saa vidt han kunde huske, havde særligt Hovedrum.

KILDER OG HENVISNINGER

Regnskaber 1603—1716, 1661—73 (LA), 1719—80 (RA). — Synsprotokoller 1840—79 (LA), 1861 ff. (ved Embedet). — Kirkebog 1801—30 (LA). — Maaløv Til- og Afgangsliste 1840—47 (LA). — Præsteindberetning til Hofman 1758 (LA). — Museumsindberetninger af J. B. Løffler og M. Mackeprang 1902, K. Uldali 1922, E. Lind 1929, 1937, 1938 og 1942 (Kaikmalerier), Ole Søndergaard 1940 (Kaikmalerier), E. Moltke og C. G. Schultz 1943.

Poul Nørlund: Maaløv Kirke, i AarbKbh. 1940. S. 524. — Nørlund og Lind: Danmarks romanske Kalkmalerier. 1944. Katalog Nr. 9. — Axel H. Pedersen: Af Ballerup-Maaløv Historie. 1945, især S. 9 ff.

¹ Jens Unger, Præst i Ballerup o. 1480, skænkede i sit Testamente et Trækdyr (jumentum) til henholdsvis Ballerup og Maaløv Kirker. ² Den nævnes paa samme Maade som Ballerup 1566 og 1621. ³ Suhm: Historie af Danmark XIV, 637 f., 651. ⁴ Københavns Lens Jordebog 1611 (RA). ⁵ Bilag til Mageskifteskøde 21. Marts 1678, Nr. 235 (RA). ⁶ Kronens Skøder II, 573, sml. Indlæg til Sjæll. Reg. 1686/131. ⁷ Aug. F. Schmidt: Helligkilder Nr. 145. ⁸ Ved Konservator Egmont Lind. ⁹ Ved Maler Ole Søndergaard. ¹⁰ Mackeprang: Døbefonte S. 405.

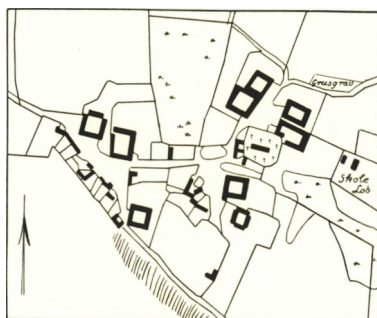

Fig. 10. Maaløv 1814.